

sion eller Sligt desangaaende før jeg, idetmindste i alt Væsentligt, var enig med mig selv om hvad jeg vilde have og hvorledes jeg vilde have det, naar jeg skulde forelægge et Lovudkast, og dette kunde jeg ikke fastsætte saaledes, at der kunde arbeides derefter, før jeg selv temmelig i Detaillen havde prøvet det Hele. Jeg har derfor selv uafbrudt beskæftiget mig med dette Arbejde, men jo længere jeg rykkede frem, desto mere mærkede jeg, at deels den mangelfulde Overstigt man havde over de virkelig bestaaende Forhold, deels Banfælligheden ved at gennemføre de almindelige Grundsætninger saaledes, at man kunde antage, at de paa en virkelig practisk mulig Maade bragtes i Overensstemmelse med alle de Forudsætninger, som man ikke kunde undlade at tage Hensyn til, krævede en større Tid og idetmindste gjorde Arbejdet for mig langsommere, end jeg havde troet. Udarbejdelsen af enkelte Afsnit, s. Ex. om Lønningssmaaden, om Fordelingen af Udgifterne, om den Maade, hvorpaa mange nu bestaaende Forhold skulde føres over i den nye Form, har medført en Mængde Tvivl og Spørgsmaal, hvis Bearbejdelse, som sagt, har medført længere Tid, end jeg havde troet, saalænge jeg endnu var ved at behandle Sagen i dens Almindelighed og overveie den i mit Sind, uden at føre den paa Papiret. Jeg vedblev imidlertid at arbejde fremad, skjøndt det i Løbet af Sommeren blev mig klart, at et Lovudkast derom ikke kunde forelægges i denne Samling, fordi der, om jeg end kunde blive færdig med mit Lovudkast, dog ikke kunde foregaae, hvad der endvidere maatte foregaae, før jeg kunde forsvare at forelægge Rigsdagen det. Efterat Lovudkastet fra min Haand er færdigt — og det er i det Væsentlige færdigt — staaer der nemlig tilbage at prøve det i Ministeriet selv; det er at prøve i flere Ret-

ninger, det er at prøve med Hensyn til Forholdet til det nu Bestaaende; der skal undersøges, om navnlig alle de Spørgsmaal, som opstaae og siden skulle afgjøres, falde under de opstillede Regler. Efter den Betragtningssmaade, jeg har dannet mig af den tidligere Lovgivning, vilde det være et overordentlig uheldigt Resultat, hvis man skulde supplere den nye Skolelovgivning ved en Mængde Resolutioner, som ikke havde faste Tilknætningspunkter i Loven; dette vilde være saa meget mere uheldigt, som Ministeriet jo ikke længere vilde have den Myndighed og den frie Haand med Hensyn til sige Resolutioner, som under den tidligere Regjeringsform Collegierne havde. Udcastet maa altsaa undergives en saadan Prøve, og jeg anseer det for aldeles ubilligt og uforsvarligt at bebyrde to Udvalg af Rigsdagen, eet i hvert af Thingene, med Detaillen af dette Arbejde, der maa være udført isorveien. Dernæst maa, efterat Loven er udarbejdet af en Ikke-Jurist, væsentligt fra Skolens Standpunkt, Lovudkastet gennemgaaes med Hensyn til dets Forhold til den øvrige Lovgivning. Der er uendelig mange Punkter, hvor der bliver Spørgsmaal om, hvorvidt de optagne Bestemmelser passe til andre specielle Lovgivnings-Bestemmelser eller til Lovgivningens almindelige Grundsætninger. Jeg skal saaledes, da det netop falder mig ind, blot nævne et Spørgsmaal, Spørgsmaalet om, hvad man i andre Forhold endsteds har kaldt Disciplinarundersøgelse og Disciplinarstraffe med hvad dertil hører, den hele Fremgangsmaade mod Embedsmand, der ansees for ikke at have opfyldt deres Pligt. Det er vistnok anerkjendt, at Meget i de tidligere Forhold ikke kan beholdes, men der kan heller ikke opstilles Noget, som vil træde i en total Modsetning til, hvad der ellers gjør sig gjældende i vor Lovgivning.